

*Pentru Ștefan și Cornelia Grigore, Gheorghe și Maria Matei,
părinții mei și ai soției mele, care ne-au oferit dragostea și
susținerea lor necondiționate. – C.G.*

Copyright © Editura Iona 2020
Toate drepturile rezervate. Orice reproducere
a acestei lucrări, parțială sau integrală, prin orice mijloace,
nu poate fi realizată decât cu acordul explicit
al Editurii Iona.

Autor: Cătălin Grigore
Ilustrator: Adela Maria Calistru
Redactor: Cristina-Alina Carp
Tehnoredactare: Alexandra Grigore

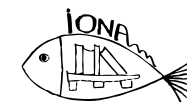
EDITURA IONA
București, România
Tel. 0724490846
E-mail: edituraiona@gmail.com
Comenzi online: www.edituraiona.ro

Descrierea CIP este disponibilă la
Biblioteca Națională a României.

Nașterea Domnului

povestită de Cătălin Grigore
cu ilustrații de Adela Maria Calistru

A trecut multă vreme până când Dumnezeu Tatăl a găsit o familie vrednică din care să se nască Maica Fiului Său. Acum mai bine de două mii de ani, trăiau în Iudeea doi soți evrei, Ioachim și Ana, care erau cinstiți și milostivi, aveau multă credință în Dumnezeu și împlineau poruncile Lui. Ioachim se trăgea din slăvitul neam al regelui David, iar Ana, din neamul preoțesc al lui Levi. Dar aveau o mare durere: nu puteau să aibă copii. Viața trecea zi după zi, an după an, ei îmbătrâneau și Dumnezeu nu arăta niciun semn că le va asculta rugăciunile. În vremea aceea, la evrei, se credea că cei care nu aduceau pe lume copii erau pedepsiți, de fapt, pentru păcatele lor. De aceea, niciun dar, nicio binefacere nu erau primite la Templul din Ierusalim din partea soților neroditori. Dar, fără să-și piardă nădejdea, Sfinții Ioachim și Ana se rugau neîncetat ca Dumnezeu să le dăruiască un copil.

Într-o zi, au încercat totuși să aducă daruri la Templu, dar Marele Arhiepiscop al Templului nu a vrut să le primească. Mai mult, evreii care erau de față i-au înghiontit, dându-i la o parte ca pe unii nevrednici de a aduce jertfe Domnului. Atunci, mâhnirea celor doi soți a devenit de neîndurat.

Sfânta Ana s-a retras îndurerată în grădina casei lor și s-a rugat încă o dată cu lacrimi fierbinți, făgăduindu-I lui Dumnezeu că dacă le va dăruia un copil, când se va face mare, îl vor închina Lui. La fel s-a rugat și Sfântul Ioachim, urcând în singurătate pe un munte.

Mișcat de rugăciunea lor stăruitoare și de răbdarea pe care o avuseseră aproape cincizeci de ani, Dumnezeu le-a trimis pe Arhanghelul veștilor bune, Gavriil, care le-a vestit că vor avea o fiică binecuvântată, prin care va veni mântuirea lumii. Și, deși era bătrână, Sfânta Ana a rămas la scurtă vreme însărcinată, iar după nouă luni a născut-o pe Sfânta Fecioară Maria.

Fecioara Maria a rămas la Templu doisprezece ani rugându-se lui Dumnezeu, citind Scripturile și primind învățătură despre credință de la îngeri. Înfașurarea ei era nobilă și plină de lumina dumnezeiască. Cu celelalte fete era întotdeauna smerită, blândă, prietenoasă și răbdătoare, străduindu-se să păstreze pacea și bunăvoința între ele. Era un exemplu de nemaivăzută sfințenie. De aceea, toate fetele o ascultau și-i urmau sfaturile cu încredere.

Maria își închinase viața lui Dumnezeu și voia să rămână fecioară. Așadar, când a împlinit cincisprezece ani, Arhiereul Zaharia, fiind luminat de Dumnezeu, a logodit-o cu un bătrân văduv cu viață sfântă, pe nume Iosif. Zaharia a făcut acest lucru înțelept ca să-i împlinească dorința și, în același timp, ca prin logodirea cu Iosif Maria să fie păzită de răutatea vrăjmașului mântuirii noastre, diavolul. Fiindcă Mântuitorul lumii avea să se nască dintr-o sfântă fecioară, diavolul pândea toate fecioarele cu gândul de a le ispiti spre păcat sau spre căsătorie ca Mântuitorul să nu Se mai poată naște.

În casa lui Iosif din cetatea Nazaret, Maria torcea, țesea, cosea și făcea milostenie celor săraci și necăjiți. Și, fiindcă simțea ca nimeni altcineva suferințele oamenilor pricinuite de păcat, se ruga fierbinte lui Dumnezeu să-L trimită cât mai curând pe pământ pe Mântuitorul. Într-o zi, pe când torcea fire pentru pânza catapetesmei Templului din Ierusalim, i s-a arătat Arhanghelul Gavriil și i-a spus:

— Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine! Binecuvântată ești tu între femei!

Apoi, Arhanghelul i-a dat vestea cea bună:

— Nu te teme, Maria, că vei naște un Fiu și-I vei pune numele Iisus.

Când a auzit aceste cuvinte, Maria s-a mirat fiindcă nu înțelegea cum ar fi putut să devină mamă, de vreme ce îi făgăduise lui Dumnezeu că va rămâne fecioară. Dar Arhanghelul Gavriil i-a descoperit că prin Duhul Sfânt va naște pe Fiul lui Dumnezeu, Iisus Hristos, care va aduce mântuirea oamenilor.

La auzul acestor cuvinte, Maria a răspuns cu credință și cu smerenie:

— Eu sunt roaba Domnului. Să se împlinească cu mine voia Lui!

În clipa în care Fecioara a încuviințat, Duhul Sfânt S-a pogorât în sufletul și în trupul ei, a vindecat-o de rana neascultării lui Adam și Eva, a sfințit-o și L-a zămislit tainic în pântecul ei pe Hristos.

La patruzeci de zile după nașterea Pruncului, Fecioara Maria și Dreptul Iosif au mers cu El la Templul din Ierusalim. Evreii aveau o lege potrivit căreia orice întâi născut trebuia adus la Templu de părinți și închinat Domnului. Atunci, părinții aduceau și o jertfă: două turturele sau doi pui de porumbel. În acea sfântă zi, la Templu se aflau doi oameni vrednici să-L vadă pe Fiul lui Dumnezeu: bătrânul și Dreptul preot Simeon și văduva prorociță Ana. Fiind luminați de Duhul Sfânt, amândoi erau cuprinși de o negrăită bucurie că în acea dimineață avea să se întâmple ceva deosebit.

Cu trei sute de ani înainte, Dreptul Simeon, citind în prorocia lui Isaia că Mesia Se va naște dintr-o pururea-Fecioară, s-a îndoit de nașterea minunată. Pentru îndoiala lui, Dumnezeu i-a vestit printr-un înger ca nu va muri până ce nu-L va vedea pe Mesia născut din Fecioara-Maică. De atunci, Simeon slujea la Templul din Ierusalim, așteptând cu nerăbdare zi și noapte împlinirea prorociei.

Așadar, bătrânul Simeon s-a apropiat de Fecioara Maria, a primit în brațe Pruncul și, slăvindu-L pe Dumnezeu, a zis:

— Acum, Stăpâne, după cum ai promis, dă-mi să mor în pace pentru că L-am văzut pe Mesia, pe care L-ai trimis pentru mântuirea tuturor oamenilor.

Apoi i-a descoperit Maicii Domnului cu tristețe:

— Unii vor crede în acest Prunc, Fiul Tău, și se vor mântui, iar alții nu vor crede și vor pieri. Iar prin sufletul tău, Preacurată Maică, va trece sabia suferinței.

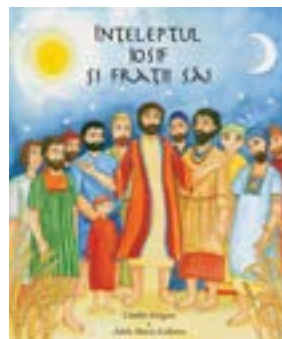
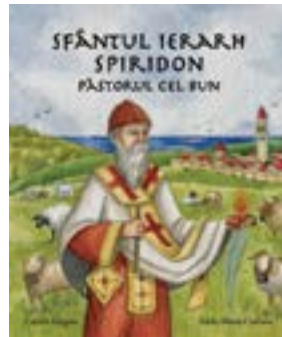
Aceste cuvinte neînțelese s-au împlinit atunci când Fecioara Maria L-a văzut pe Fiul ei răstignit pe Cruce. În acel moment, deoarece îl iubea pe Hristos mai mult decât oricine în cer și pe pământ, Maica Domnului n-ar fi putut răbda să-L vadă pătimind dacă n-ar fi întărit-o harul lui Dumnezeu.

Ana era o văduvă cuvioasă de optzeci și patru de ani, care, după moartea soțului ei, își dăruise viața lui Dumnezeu, slujind la Templu în post și în rugăciuni și așteptând venirea lui Mesia. Pentru evlavie și credința ei primise darul prorociei ca să cunoască lucrurile care încă nu se întâmplaseră. Astfel, L-a recunoscut în micul Nou-Născut pe Făcătorul cerului și al pământului și L-a propovăduit cu bucurie și cu îndrăzneală evreilor din Templu.

Acest minunat eveniment a rămas în istoria Bisericii cu numele de Întâmpinarea Domnului, zi în care pomenim întâlnirea Dreptului Simeon și a prorociței Ana cu Pruncul Hristos și cu Maica Lui la Templul din Ierusalim.

La Editura Iona au mai apărut:

Comenzi online:
www.edituraiona.ro
Tel.: 0724490846
E-mail: edituraiona@gmail.com